

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 12 maja 2022 r.

o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków

(druk nr 709)

USTAWA z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 poz. 457)

Art. 42.

1. Do organów administracji morskiej należą sprawy z zakresu administracji rządowej związane z korzystaniem z morza w zakresie unormowanym niniejszą ustawą i innymi ustawami.
2. W szczególności do organów administracji morskiej należą sprawy:
 - 1) bezpieczeństwa żeglugi morskiej;
 - 1a) ochrony portów morskich i żeglugi morskiej, w tym związane z wykonywaniem zadań obronnych oraz zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobieganie aktom terroru oraz likwidacji skutków zaistniałych zdarzeń;
 - 2) korzystania z dróg morskich oraz portów i przystani morskich;
 - 3) (uchylony);
 - 4) bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego;
 - 5) ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem wskutek korzystania z morza oraz przez zatapianie odpadów i innych substancji w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa geologicznego i górniczego;
 - 6) ratowania życia, prowadzenia prac podwodnych i wydobywania mienia z morza;
 - 7) (uchylony);
 - 8) (uchylony);
 - 9) nadzoru przeciwpożarowego w polskich obszarach morskich oraz morskich portach i przystaniach;

- 10) uzgadniania decyzji w sprawie wydawania pozwoleń wodnoprawnych i pozwoleń na budowę dla obiektów budowlanych w polskich obszarach morskich, pasie technicznym, pasie ochronnym oraz portach i przystaniach morskich;
- 10a) (uchylony);
- 11) budowy, utrzymywania i ochrony umocnień brzegowych, wydmy i zalesień ochronnych w pasie technicznym;
- 11a) użytkowania lasów będących własnością Skarbu Państwa położonych w pasie technicznym;
- 11b) nadzoru nad zapewnieniem ochrony przed powodzią od strony wód morskich w tym poprzez budowę, rozbudowę i utrzymywanie budowli hydrotechnicznych oraz umocnień brzegowych w pasie technicznym;
- 12) wyznaczania dróg morskich, kotwicowisk i badania warunków ich żeglowności;
- 12a) wykonywania i nadzorowania pomiarów hydrograficznych;
- 12b) prowadzenia zasobów danych hydrograficznych dla obszaru kompetencji właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego;
- 13) oznakowania nawigacyjnego w polskich obszarach morskich;
- 14) nakładania grzywien w postępowaniu mandatowym za wykroczenia w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
- 15) wydawania oraz uzgadniania decyzji wynikających z przepisów *[ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków]* **<ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków (Dz. U. poz. ...).>**;
- 16) sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej;
- 17) wykonywania kontroli w zakresie zgodności z wymaganiami, stwarzania przez wyrób zagrożenia oraz niezgodności formalnych, w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów wyposażenia morskiego, rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych;
- 18) nadawania nazw statkom morskim;
- 19) organizacji pilotażu morskiego;
- 20) budowy i utrzymania obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich, z wyłączeniem infrastruktury dostępu służącej wyłącznie na użytek morskich portów wojennych, o których mowa w art. 45 ust. 2a;

- 21) zarządzania portami niemającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej i przystaniami morskimi w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 491 i 1873), w tym ochrona brzegów morskich w przystaniach plażowych w rozumieniu art. 2 pkt 2a tej ustawy, w przypadku których dyrektor urzędu morskiego wykonuje zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego;
- 22) planowania rozwoju portów i przystani morskich, o których mowa w pkt 21;
- 23) monitorowania i informowania o ruchu statków;
- 24) ewidencji ładunków i pasażerów;
- 25) nadzoru nad wprowadzonym do obrotu lub oddanym do użytku wyposażeniem morskim oraz rekreacyjnymi jednostkami pływającymi i skuterami wodnymi, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 5);
- 25a) (uchylony);
- 26) zarządu nad morzem terytorialnym i morskimi wodami wewnętrznymi oraz nad gruntami pokrytymi tymi wodami, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;
- 26a) wykonywania zadań w dziedzinie ochrony środowiska morskiego i ochrony przed powodzią zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;
- 27) kontroli paliwa żeglugowego dostarczanego na statki oraz paliwa żeglugowego używanego na statkach;
- 28) związane z wykonywaniem zadań organu krajowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 1177/2010", w zakresie usług przewozu drogą morską, z tym że rozpatrywanie skarg, o których mowa w art. 25 ust. 3 tego rozporządzenia, należy do zadań dyrektora urzędu morskiego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 43a ust. 5;
- 29) kwalifikacji członków załóg statków morskich i pilotów morskich;
- 30) nadzoru nad obszarami Natura 2000 wyznaczonymi na polskich obszarach morskich i sporządzania projektów planów ochrony tych obszarów w trybie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

31) opiniowania i uzgadniania:

- a) dokumentów dotyczących obszarów morskich w ramach postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko,
 - b) realizacji przedsięwzięć dotyczących obszarów morskich w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000;
- o których mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

31a) związane z zapobieganiem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii lub inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski, lub inwazyjnych gatunków obcych, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, w zakresie określonym w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. poz. 1718);

32) ochrony i opieki nad zabytkami znajdującymi się w polskich obszarach morskich w zakresie przewidzianym w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710 i 954);

33) uzgadniania decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, w przypadkach przewidzianych w tej ustawie;

34) kontroli podmiotów zarządzających portami morskimi w zakresie zapewnienia przez nie dostępności w porcie punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) określonej w przepisach ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 110, 1093 i 2269);

35) związane z wykonywaniem zadań odpowiedniego organu, o którym mowa w art. 11 ust. 5, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 6 oraz art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającego ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 2017/352".

3. Do organów administracji morskiej należy także wykonywanie zadań w dziedzinie współpracy międzynarodowej w zakresie spraw określonych w ust. 1 i 2.

4. Wydawanie decyzji w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 10 i 11, następuje po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu terytorialnego.
5. Ustawa nie narusza przepisów prawa geologicznego i górniczego.
6. W celu wymiany wiedzy i doświadczenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1, organy administracji morskiej odbywają regularne spotkania, a w wyjątkowych okolicznościach odbywają także spotkania doraźne.

USTAWA z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2020 r. poz. 1955)

¹Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywy:

- 1) dyrektywę Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącą się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 121 z 11.05.1999, str. 13, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 17);
- [2) *dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/59/WE z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 81, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 358);]*
- <2) **dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniającą dyrektywę 2010/65/UE i uchylającą dyrektywę 2000/59/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 116);>**
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/15/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 47);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz. Urz. UE L 131 z 28.05.2009, str. 57, z późn. zm.);
- 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/33/UE z dnia 21 listopada 2012 r. zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 327 z 27.11.2012, str. 1).

Art. 4.

W rozumieniu niniejszej ustawy:

- 1) statek - oznacza urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również wodoloty, poduszkowce, statki podwodne, **<statki rybackie, rekreacyjne jednostki pływające,>** oraz umocowane i pływające platformy wiertnicze, chyba że powołane w ustawie umowy międzynarodowe stanowią inaczej;

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1a) statek rybacki - oznacza statek wyposażony lub wykorzystywany handlowo do łowienia ryb lub innych żyjących w morzu organizmów;
 - 1b) statek sportowy - oznacza statek bez względu na napęd, wykorzystywany w celach sportowych lub rekreacyjnych;
 - 2) armator - oznacza osobę, która przy użyciu własnego lub cudzego statku prowadzi działalność w środowisku morskim we własnym imieniu;
 - 3) kapitan - oznacza osobę kierującą pracą na statku;
 - 4) substancja kontrolowana - oznacza substancję kontrolowaną w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.);
 - 5) paliwo żeglugowe - oznacza każde ropopochodne paliwo płynne przeznaczone do użycia lub używane na statku, w tym paliwo określone normą przenoszącą normę ISO 8217;
 - 6) zanieczyszczenie - oznacza jakąkolwiek emisję lub zrzut ze statku substancji, energii, lub wprowadzenie szkodliwych organizmów wodnych lub patogenów do morza lub atmosfery, podlegających kontroli na podstawie niniejszej ustawy, które mogą spowodować pogorszenie stanu środowiska lub powstanie niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego albo zagrożenie dla żywych zasobów i życia w morzu, pogarszać walory rekreacyjne lub też utrudniać inne zgodne z prawem użytkowanie morza;
 - 7) fluorowane gazy cieplarniane - oznaczają fluorowane gazy cieplarniane w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz. Urz. UE L 150 z 20.05.2014, str. 195, z późn. zm.);
 - 8) system obiegu paliwa na statku - oznacza system dystrybucji, filtracji i oczyszczania paliwa, a także dostarczania paliwa ze zbiorników paliwowych do urządzeń spalania paliwa;
 - 9) THETIS-EU – oznacza unijny system informacji, opracowany i obsługiwany przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego, zwaną dalej „EMSA”, będący platformą do raportowania i wymiany informacji o wynikach kontroli przeprowadzanych zgodnie z przepisami: niniejszej ustawy, [*ustawy z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. z 2020 r. poz. 1344)*] **<ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do**
-

odbioru odpadów ze statków (Dz. U. poz. ...)>, decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/253 z dnia 16 lutego 2015 r. ustanawiającej zasady dotyczące pobierania próbek i sprawozdawczości na podstawie dyrektywy Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 41 z 17.02.2015, str. 55), zwanej dalej „decyzją 2015/253”, oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/757 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 123 z 19.05.2015, str. 55, z późn. zm.7)), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/757”, wykorzystującą informacje z systemów SafeSeaNet;

- 10) wody balastowe - oznaczają wody wraz z zawiesiną pobrane przez statek w celu kontrolowania przegłębienia, przechyłu, zanurzenia, stateczności lub naprężeń statku;
 - 11) osady - oznaczają materię wytrąconą w wodach balastowych statku;
 - 12) postępowanie z wodami balastowymi - oznacza procesy mechaniczne, fizyczne, chemiczne i biologiczne stosowane pojedynczo bądź w kombinacjach w celu usunięcia, unieszkodliwienia lub uniknięcia poboru bądź zrzutu szkodliwych organizmów wodnych i patogenów w wodach balastowych i osadach;
 - 13) szkodliwe organizmy wodne i patogeny - oznaczają organizmy wodne i patogeny, które po wprowadzeniu do morza, wliczając w to ujścia rzek lub do cieków wody słodkiej, mogą stwarzać zagrożenie dla środowiska, zdrowia ludzkiego, mienia lub zasobów, niekorzystnie wpływać na różnorodność biologiczną lub utrudniać inne zgodne z prawem sposoby wykorzystywania morza [.] <;>
 - <14) port lub przystań morska – oznacza port lub przystań morską w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 491 i 1873) oraz przystań plażową w rozumieniu art. 2 pkt 2a tej ustawy, z uwzględnieniem kotwiczowisk wchodzących w skład ich infrastruktury;**
 - 15) odpady ze statków – oznacza odpady ze statków w rozumieniu art. 5 pkt 5 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków;**
 - 16) portowe urządzenia do odbioru odpadów ze statków – oznacza portowe urządzenia do odbioru odpadów ze statków w rozumieniu art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków;**
 - 17) rekreacyjna jednostka pływająca – oznacza statek o długości kadłuba wynoszącej 2,5 m lub większej, bez względu na jego napęd, wykorzystywany w celach sportowych lub rekreacyjnych;**
-

- 18) **dostateczna pojemność magazynowania** – oznacza wystarczającą ilość miejsca do przechowywania odpadów ze statków na statku od wypłynięcia z portu lub przystani morskiej do zawinięcia do następnego portu lub przystani morskiej, z uwzględnieniem odpadów ze statków, które prawdopodobnie zostaną wytworzone podczas rejsu;
- 19) **ustalony harmonogram podróży** – oznacza ruch oparty o opublikowany lub planowany rozkład wypłynięć i wplynięć statku do określonych portów lub przystani morskich albo odcinki podróży o charakterze cyklicznym;
- 20) **regularne zawinięcia do portów lub przystani morskich** – oznacza powtarzające się podróże tego samego statku o stałym charakterze między określonymi portami lub przystaniami morskimi albo serię rejsów z i do tego samego portu lub przystani morskiej bez pośrednich zawinięć;
- 21) **częste zawinięcia do portów lub przystani morskich** – oznacza zawinięcia statku w tym samym porcie lub przystani morskiej co najmniej raz na dwa tygodnie;
- 22) **Krajowy Pojedynczy Punkt Kontaktowy** – oznacza Krajowy Pojedynczy Punkt Kontaktowy, o którym mowa w art. 91 ust. 1a ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 515);
- 23) **Narodowy System SafeSeaNet** – Narodowy System Monitorowania Ruchu Statków i Przekazywania Informacji, o którym mowa w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim;
- 24) **GISIS** – oznacza Światowy Zintegrowany System Informacji Żeglugowej ustanowiony przez Międzynarodową Organizację Morską.>

[Art. 10.

1. *Kapitan statku, z wyjątkiem statku rybackiego oraz statku sportowego uprawnionego do przewozu nie więcej niż 12 osób, przed zawinięciem do portu znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do informowania portu o odpadach znajdujących się na statku.*
2. *Kapitan statku o polskiej przynależności, z wyjątkiem statku rybackiego oraz statku sportowego uprawnionego do przewozu nie więcej niż 12 osób, przed zawinięciem do portów państw stron Konwencji Helsińskiej 1992 i portów państw członkowskich Unii Europejskiej jest obowiązany do informowania portu o odpadach znajdujących się na statku.*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

3. *Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania informacji portom oraz zainteresowanym podmiotom o odpadach znajdujących się na statku, zakres wymaganych informacji, wzory obowiązujących formularzy, biorąc pod uwagę przepisy art. 5, 7 i 12 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. poz. 1361, z 2004 r. poz. 959, z 2005 r. poz. 1683 oraz z 2010 r. poz. 1508).*
 4. *Statek podczas postoju w porcie, przystani morskiej lub stoczni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 5 i 8, zdać do portowych urządzeń odbiorczych wszystkie odpady i pozostałości ładunkowe, których zrzut do morza nie jest dozwolony na Morzu Bałtyckim.*
 5. *Z zastrzeżeniem ust. 5a, z obowiązku zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych przed opuszczeniem portu są zwolnione statki, o ile spełnione zostaną łącznie następujące warunki:*
 - 1) *kapitan statku przed zawinięciem do portu poinformował port o odpadach znajdujących się na statku, zgodnie z przepisami określonymi w ust. 3;*
 - 2) *z informacji, o której mowa w pkt 1, wynika, że statek ma pojemność zbiorników wystarczającą do składowania odpadów znajdujących się na statku i odpadów, które zostaną wytworzone do czasu zawinięcia statku do następnego portu.*
 - 5a. *W przypadku gdy nie ma odpowiednich urządzeń do odbioru odpadów ze statków w następnym porcie zawinięcia statku lub gdy port ten nie jest znany, co stwarza ryzyko zrzutu odpadów do morza, statek jest obowiązany zdać odpady do portowych urządzeń odbiorczych przed opuszczeniem portu.*
 6. *Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej mogą uzależnić przyjęcie odpadów ze statków od wyniku przeprowadzonej przez nie kontroli.*
 7. *Organizację i system opłat za odbiór odpadów ze statków oraz pozostałości ładunkowych określają przepisy ustawy z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków.*
 8. *Dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić, w drodze decyzji, zwolnienia od obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu statkowi uprawiającemu żeglugę na linii regularnej:*
 - 1) *między portem polskim a portem innego państwa położonym w obszarze Morza Bałtyckiego lub Morza Północnego;*
-

- 2) między portami polskimi;
- 3) opuszczającym port i powracającym do niego bez zawijania do innego portu.
- 8a. *Na pisemny wniosek armatora, statkom zwolnionym, na podstawie ust. 8, od każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu, dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić zwolnienia od obowiązku informowania portu o odpadach znajdujących się na statku, o którym mowa w ust. 1.*
- 8b. *Zwolnienie, o którym mowa w ust. 8a, jest ważne w okresie trwania zwolnienia od obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat.*
- 8c. *Dyrektor właściwego urzędu morskiego, który na wniosek armatora wydał decyzję, o której mowa w ust. 8, wydaje zaświadczenie według wzoru określonego rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 9.*
9. *Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, mając na uwadze względy ochrony środowiska morskiego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania zwolnień z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych w porcie, wzór wniosku w tej sprawie oraz wzór zaświadczenia o zwolnieniu statku z tego obowiązku.*
10. *Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przekazuje Komisji Europejskiej, do dnia 31 marca każdego roku, zbiorcze zestawienie udzielonych zwolnień, o których mowa w ust. 8, na podstawie danych przekazanych przez dyrektorów urzędów morskich do dnia 31 grudnia poprzedniego roku.*
11. *Jeżeli statek opuści port, nie dopełniając obowiązku zdania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych, dyrektor urzędu morskiego właściwy dla portu, który opuścił statek, niezwłocznie informuje o niedopełnieniu tego obowiązku właściwe władze w następnym porcie, do którego ma zawinąć statek.]*

<Art. 10.

- 1. Niniejszego artykułu nie stosuje się do statków uczestniczących w usługach portowych w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającego ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 1).**
- 2. Kapitan statku lub jego przedstawiciel przed zawinięciem do portu lub przystani morskiej znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powiadamia**

podmiot zarządzający portem lub przystanią morską o zamiarze zdania odpadów ze statków, informując o odpadach ze statków znajdujących się na statku za pomocą Krajowego Pojedynczego Punktu Kontaktowego. Informacja jest przekazywana na formularzu zawierającym w szczególności:

- 1) dane dotyczące statku;
 - 2) dane dotyczące portu lub rejsu;
 - 3) rodzaj i ilość odpadów oraz pojemność magazynowania.
3. Kapitan statku lub jego przedstawiciel przekazują informację podmiotowi zarządzającemu portem lub przystanią morską:
- 1) co najmniej 24 godziny przed przybyciem do portu, jeżeli port zawinięcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest znany;
 - 2) gdy tylko będzie znany port zawinięcia, jeżeli ta informacja jest dostępna w okresie krótszym niż 24 godziny przed przybyciem do portu, lub
 - 3) najpóźniej w chwili wyjścia z poprzedniego portu, jeżeli ta informacja jest dostępna w okresie krótszym niż 24 godziny.
4. Przepis ust. 2 stosuje się do statków o pojemności brutto (GT) 300 jednostek i większej, z wyjątkiem statków rybackich, statków zabytkowych i rekreacyjnych jednostek pływających o długości mniejszej niż 45 metrów.
5. Informacje o odpadach ze statków znajdujących się na statku, o których mowa w ust. 2, kapitan statku przechowuje na statku w postaci elektronicznej do czasu zawinięcia do następnego portu lub przystani morskiej oraz udostępnia na żądanie:
- 1) właściwych organów inspekcyjnych państw członkowskich Unii Europejskiej będących odpowiednikiem organów, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim;
 - 2) organów inspekcyjnych;
 - 3) organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
 - 4) organów administracji publicznej, które sprawują kontrolę nad przestrzeganiem i stosowaniem przepisów ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków, zwanej dalej „ustawą o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków”;
 - 5) odbiorcy odpadów ze statków, z którym zawarto umowę na odbiór odpadów ze statków.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza, o którym mowa w ust. 2, mając na względzie konieczność zapewnienia organizacji procesu odbioru odpadów ze statków w sposób niepowodujący nieuzasadnionych opóźnień w ruchu statków.
7. Statek podczas postoju w porcie lub przystani morskiej albo w stoczni znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany zdać do portowych urzędzeń do odbioru odpadów ze statków wszystkie odpady ze statków, których zrzut do Morza Bałtyckiego jest niedozwolony.
8. Z obowiązku zdawania odpadów ze statków do portowych urzędzeń do odbioru odpadów ze statków przed wypłynięciem z portu lub przystani morskiej są zwolnione statki, jeżeli:
 - 1) kapitan statku lub jego przedstawiciel przed zawinięciem do portu lub przystani morskiej poinformował podmiot zarządzający portem lub przystanią morską o odpadach ze statków znajdujących się na statku zgodnie z wymaganiami określonymi w ust. 2 i 3 oraz z tych informacji wynika, że statek ma dostateczną pojemność magazynowania odpadów ze statków, lub
 - 2) informacje dostępne na pokładzie statku wskazują, że statek ma dostateczną pojemność magazynowania odpadów ze statków, lub
 - 3) statek zawija na kotwicowisko na czas krótszy niż 24 godziny lub w niesprzyjających warunkach pogodowych, chyba że obszar ten został wyłączony z granic infrastruktury portu lub przystani morskiej.
9. Dostateczną pojemność magazynowania, o której mowa w ust. 8 pkt 1 i 2, ustala właściwy dyrektor urzędu morskiego w trybie kontroli, o której mowa w art. 26 ustawy o portowych urzędzeniach do odbioru odpadów ze statków, stosując metody, wskaźniki i kryteria określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/89 z dnia 21 stycznia 2022 r. ustanawiającym zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 w odniesieniu do metody, którą należy stosować do obliczania dostatecznej pojemności magazynowania (Dz. Urz. UE L 15 z 24.01.2022, str. 1).
10. Z obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 7, są zwolnione statki przebywające na kotwicowisku wchodzącym w skład infrastruktury portu lub przystani morskiej bez zamiaru zawinięcia do portu lub przystani morskiej.

11. **Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej mogą uzależnić przyjęcie odpadów ze statków od wyniku przeprowadzonej przez nie kontroli.**
12. **Oplaty za odbiór i przetwarzanie odpadów ze statków określają przepisy rozdziału 4 ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków.**
13. **W przypadku gdy na podstawie danych dostępnych w Narodowym Systemie SafeSeaNet lub GISIS wynika, że nie ma odpowiednich portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków w następnym porcie lub przystani morskiej zawinięcia statku, lub jeżeli port lub przystań morska nie jest znana, statek zdaje odpady ze statków do portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków przed wypłynięciem z portu lub przystani morskiej.**
14. **W przypadku zdania odpadów ze statków w porcie lub przystani morskiej przez statek, o którym mowa w ust. 4, kapitan statku lub jego przedstawiciel przed wypłynięciem z portu lub przystani morskiej lub niezwłocznie po otrzymaniu pokwitowania odbioru odpadów ze statków, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków, wprowadza zawarte w tym pokwitowaniu informacje do Krajowego Pojedynczego Punktu Kontaktowego.**
15. **Informacje zawarte w pokwitowaniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków, są dostępne na statku przez co najmniej dwa lata od dnia wydania tego pokwitowania i są udostępniane na żądanie właściwych organów inspekcyjnych państw członkowskich Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 5 pkt 1, wraz z książką zapisów olejowych, książką zapisów ładunkowych, książką zapisów o postępowaniu z odpadami ze statków lub planem postępowania z odpadami ze statków.**
16. **Właściwy dyrektor urzędu morskiego udziela armatorowi na jego wniosek, w drodze decyzji, zwolnienia z obowiązku wcześniejszego informowania o odpadach ze statków na statku zgodnie z ust. 2, każdorazowego zdawania odpadów ze statków przed wypłynięciem z portu lub przystani morskiej zgodnie z ust. 8 oraz każdorazowego wnoszenia opłaty pośredniej zgodnie z art. 20 ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków, jeżeli w odniesieniu do statku są spełnione następujące warunki:**
 - 1) **statek jest włączony w ustalony harmonogram podróży z częstymi zawinięciami do portów lub przystani morskich oraz regularnymi zawinięciami do portów lub przystani morskich;**

- 2) zawarto uzgodnienie zapewniające odprowadzanie odpadów ze statków i uiszczanie opłat, o których mowa w ust. 12, w porcie lub przystani morskiej wzdłuż trasy statku:
 - a) które jest potwierdzone zawartą umową z podmiotem zarządzającym portem lub przystanią morską albo odbiorcą odpadów ze statków oraz pokwitowaniami odbioru odpadów ze statków,
 - b) o tym uzgodnieniu poinformowano wszystkie porty lub przystanie morskie położone na trasie statku oraz
 - c) jeżeli z informacji dostępnych w GISIS lub Narodowym Systemie SafeSeaNet wynika, że zostało zaakceptowane przez port lub przystań morską Unii Europejskiej lub inny port lub przystań morską, w którym są dostępne odpowiednie portowe urządzenia do odbioru odpadów ze statków, w których następuje zdanie odpadów ze statków i uiszczenie opłat;
- 3) zwolnienie nie będzie powodować negatywnego wpływu na bezpieczeństwo morskie, środowisko morskie, zdrowie, warunki życia lub warunki pracy na statku.

17. Wniosek, o którym mowa w ust. 16, zawiera:

- 1) dane dotyczące statku i armatora;
- 2) informację zawierającą nazwy portów znajdujących się na trasie statku oraz dane o częstotliwości rejsów;
- 3) informację o umowach zawartych z podmiotem zarządzającym portem lub przystanią morską lub odbiorcą odpadów ze statków zapewniającym odbiór odpadów ze statków oraz o uiszczaniu opłat za odprowadzenie odpadów ze statków;
- 4) oznaczenie miejsca, datę i podpis osoby upoważnionej do złożenia wniosku.

18. Do wniosku, o którym mowa w ust. 16, dołącza się:

- 1) kopię umowy lub umów o świadczeniu usług odbioru odpadów ze statków zawartych z odbiorcą odpadów ze statków zapewniających odbiór tych odpadów lub podmiotem zarządzającym portem lub przystanią morską, do którego zawija statek podczas rejsów na stałej linii żegludowej, oraz kopie pokwitowań odbioru odpadów ze statków;
- 2) kopię zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na odbiorze i gospodarowaniu odpadami ze statków odbieranymi ze statków wydanego przez

właściwe organy podmiotom, z którymi kapitan statku lub jego przedstawiciel, lub armator zawarł umowę, o której mowa w pkt 1;

- 3) potwierdzenie przez podmiot odbierający odpady ze statków lub podmiot zarządzający portem lub przystanią morską, w którym są zdawane odpady ze statków, że umowa, o której mowa w pkt 1, zawiera postanowienia zgodne z informacjami dotyczącymi dostępu do odpowiednich portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, przekazanymi drogą elektroniczną za pomocą Krajowego Pojedynczego Punktu Kontaktowego.

19. Do dokumentów, o których mowa w ust. 18, sporządzonych w języku obcym, dołącza się tłumaczenia tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

20. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 16, udziela się na okres obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 16 pkt 2 lit. a, lecz nie dłuższy niż 2 lata.

21. Decyzję, o której mowa w ust. 16, dyrektor właściwego urzędu morskiego przekazuje podmiotowi zarządzającemu portem lub przystanią morską, którego dotyczy zwolnienie z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów ze statków.

22. Właściwy dyrektor urzędu morskiego, który wydał decyzję, o której mowa w ust. 16, wydaje zaświadczenie o udzieleniu zwolnienia oraz wprowadza informacje zawarte w zaświadczeniu do Narodowego Systemu SafeSeaNet.

23. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 22, zawiera:

- 1) dane dotyczące statku i armatora;
- 2) informację o włączeniu statku w ustalony harmonogram podróży obejmujący częste i regularne zawinięcia do wskazanego portu lub przystani morskiej bądź portów lub przystani morskich zgodnie z wcześniej ustaloną trasą;
- 3) informację o zawijaniu statku co najmniej raz na dwa tygodnie do wskazanych portów lub przystani morskich;
- 4) informację o zawartej umowie, o której mowa w ust. 16 pkt 2 lit. a;
- 5) wskazanie podstawy prawnej zwolnienia, o którym mowa w ust. 16;
- 6) termin ważności;
- 7) oznaczenie miejsca, datę i podpis osoby upoważnionej do wydania zaświadczenia.

24. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w drodze rozporządzenia, określi wzór:

- 1) wniosku o udzielenie zwolnienia, o którym mowa w ust. 16,

2) zaświadczenia, o którym mowa w ust. 22

– kierując się koniecznością ujednoczenia zakresu przekazywanych informacji oraz – w przypadku wzoru zaświadczenia – zapewniając jego zgodność z załącznikiem V do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniającej dyrektywę 2010/65/UE i uchylającej dyrektywę 2000/59/WE.

25. Jeżeli statek nie posiada dostępnej dostatecznej pojemności magazynowania odpadów ze statków mimo posiadania zwolnienia, o którym mowa w ust. 16, przed wypłynięciem z portu lub przystani morskiej, statek ten zdaje odpady ze statków do portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków i uiszcza opłaty, o których mowa w przepisach rozdziału 4 ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków.

26. Jeżeli statek, który wypłynął z portu lub przystani morskiej, nie dopełnił obowiązku zdania odpadów ze statków do portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, właściwy dyrektor urzędu morskiego niezwłocznie informuje o niedopełnieniu tego obowiązku właściwe władze w następnym porcie lub przystani morskiej, do którego ma zawinąć statek.>

Art. 13da.

1. Przeprowadzenie testów metod redukcji emisji jest dopuszczalne w przypadku spełniania następujących warunków:

- 1) testy przeprowadza się na statkach z zainstalowanymi urządzeniami zapewniającymi nieprzerwane monitorowanie emisji gazów wylotowych, wyposażonymi w zabezpieczenia uniemożliwiające ich otwarcie, zakłócenie ich pracy i zmianę zapisanych na nich danych;
- 2) przez cały okres przeprowadzania testów stosuje się urządzenia, o których mowa w pkt 1;
- 3) podczas przeprowadzania testów zagospodarowuje się odpady powstałe zgodnie z przepisami [*ustawy z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków*] **<ustawy o portowych urządzeniach do odbioru odpadów ze statków>**;
- 4) podczas przeprowadzania testów dokonuje się oceny ich wpływu na środowisko morskie, w tym na ekosystemy w portach, przystaniach i ujściach rzek.

2. Przeprowadzenie na statkach o polskiej przynależności oraz na statkach o obcej przynależności przebywających w polskich obszarach morskich testów metod redukcji emisji, które nie posiadają zatwierdzenia, o którym mowa w art. 13dg ust. 1 albo 2, wymaga uzyskania pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji.
 - 2a. Nie wymaga uzyskania pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji, o których mowa w ust. 2, na statkach o obcej przynależności przebywających w polskich obszarach morskich, które posiadają wydany przez administrację państwa bandery lub uznaną organizację działającą w jej imieniu dokument świadczący o przeprowadzaniu tych testów zgodnie z prawidłem 3.2 załącznika VI do Konwencji MARPOL.
 - 2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, armator przekazuje wyniki testów metod redukcji emisji dyrektorowi urzędu morskiego właściwemu dla obszaru, na którym przeprowadzono testy, nie później niż po upływie 5 miesięcy od dnia ich zakończenia.
 3. Wniosek o wydanie pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji składa się do dyrektora urzędu morskiego właściwego dla obszaru, w którym planuje się przeprowadzenie testów metod redukcji emisji.
 - 3a. Wniosek o wydanie pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji na statkach o polskiej przynależności wyłącznie poza polskimi obszarami morskimi składa się do dyrektora urzędu morskiego właściwego ze względu na port macierzysty statku.
 4. Wniosek o wydanie pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji zawiera:
 - 1) dane armatora - w przypadku:
 - a) osoby fizycznej - imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer telefonu, adres poczty elektronicznej,
 - b) osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej - nazwę i adres siedziby głównej, numer telefonu, adres poczty elektronicznej;
 - 2) dane statku, na którym będą przeprowadzane testy metod redukcji emisji, w tym:
 - a) nazwę,
 - b) numer identyfikacyjny statku nadany przez Międzynarodową Organizację Morską,
 - c) port macierzysty,
 - d) przynależność,
 - e) opis metody redukcji emisji, która będzie poddana testom,
 - f) termin i oznaczenie miejsca przeprowadzania testów metod redukcji emisji.
 5. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji dołącza się:
-

- 1) dokumentację potwierdzającą możliwość osiągnięcia równoważnej wartości emisji dwutlenku siarki, o której mowa w art. 13c ust. 4;
- 2) oświadczenie armatora o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, o następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517) oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wydanie pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są warunki uzyskania pozwolenia na przeprowadzenie testów metod redukcji emisji i spełniam warunki określone w art. 13da ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2020 r. poz. 1955)."

6. Klauzula, o której mowa w ust. 5, zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 20f.

1. Kapitan statku przed zawinięciem do portu znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do przekazania kapitanowi tego portu informacji na temat aktualnej ilości wód balastowych na statku oraz przeprowadzonych operacji balastowych na statku.

[2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są nie później niż na 24 godziny przed zawinięciem statku do portu za pomocą systemu kontrolno-informacyjnego dla portów polskich (PHICS) na formularzu, którego wzór określają przepisy wydane na podstawie ust. 3.]

<2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane nie później niż na 24 godziny przed zawinięciem statku do portu lub przystani morskiej za pomocą Krajowego Pojedynczego Punktu Kontaktowego na formularzu, którego wzór jest określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.>

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza dotyczącego przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością ujednoczenia zakresu przekazywanych informacji oraz potrzebą zapewnienia kontroli w odniesieniu do operacji balastowych na statkach przebywających w polskich obszarach morskich.

4. W przypadku gdy podróż statku trwa krócej niż 24 godziny, informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane nie później niż w chwili opuszczenia przez statek portu poprzedniego.
5. Jeżeli port przeznaczenia nie jest znany lub zmienia się podczas podróży, informacje są przekazywane niezwłocznie po uzyskaniu informacji o porcie przeznaczenia.

Art. 26.

Dyrektor urzędu morskiego może:

- 1) w stosunku do statku o przynależności do państwa strony Konwencji MARPOL, Konwencji Helińskiej 1992 lub Konwencji BWM:
 - a) przeprowadzić, na statku w porcie lub bazie przeładunkowej na morzu, inspekcje w zakresie i trybie przewidzianym w art. 28 oraz kontrole książek zapisów olejowych, ładunkowych, odpadów powstających na statku, zapisów balastowych oraz zapisów o każdorazowym przejściu na zasilanie paliwem innym niż aktualnie używane, w celu ustalenia, czy ze statku nie dokonano zanieczyszczenia, z naruszeniem postanowień tych konwencji; wyniki inspekcji ujmuje się w sprawozdaniu, które przekazuje się kapitanowi statku,
 - b) odmówić statkowi o obcej przynależności zezwolenia na wejście do portu lub do bazy przeładunkowej na morzu albo podjąć działania zapewniające, że uprawianie żeglugi tym statkiem nie będzie stanowiło istotnego zagrożenia dla środowiska morskiego, jeżeli statek nie odpowiada wymaganiom określonym w tych konwencjach; o odmowie dyrektor urzędu morskiego powiadamia konsula lub przedstawiciela dyplomatycznego państwa przynależności statku, a gdy jest to niemożliwe - inny właściwy organ tego państwa,
 - c) odmówić statkowi zezwolenia na opuszczenie portu do czasu doprowadzenia tego statku do należytego stanu technicznego, jeżeli istnieją podstawy do podejrzenia, że stan tego statku lub jego wyposażenia w istotny sposób odbiega od stanu stwierdzonego w posiadanych świadectwach lub gdy statek nie posiada ważnych świadectw; dyrektor tego urzędu może jednak zezwolić takiemu statkowi na opuszczenie portu w celu przejścia do najbliższej stoczni remontowej;
- 2) w stosunku do statków o polskiej przynależności, niezależnie od zastosowania środków przewidzianych w pkt 1 lit. a i c, także odmówić dopuszczenia statku do żeglugi lub

cofnąć świadectwa, jeżeli statek nie spełnia wymagań przewidzianych w przepisach ustawy;

3) w stosunku do statków o przynależności do obcego państwa niebędącego stroną Konwencji MARPOL lub Konwencji BWM:

- a) przeprowadzić inspekcję statku w celu sprawdzenia, czy stan statku odpowiada wymaganiom określonym w tych konwencjach; w razie stwierdzenia, że stan statku nie odpowiada tym wymaganiom, a uprawianie żeglugi tym statkiem stanowi istotne zagrożenie dla środowiska morskiego, może odmówić statkowi zezwolenia na wejście do portu lub do bazy przeładunkowej,
- b) jeżeli inspekcja jest przeprowadzona w porcie lub bazie przeładunkowej, dyrektor urzędu morskiego może zarządzić dokonanie na statku odpowiednich napraw albo opuszczenie portu lub bazy przeładunkowej [.] <;>

<4)przeprowadzić inspekcję przestrzegania obowiązków określonych w art. 10 w odniesieniu do wszystkich statków zawijających do portów lub przystani morskich znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez względu na przynależność.>

Art. 28a.

1. Jeżeli przeprowadzona inspekcja potwierdzi, że statek nie przestrzega przepisów ustawy w zakresie zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych, dyrektor właściwego urzędu morskiego odmawia zgody na opuszczenie portu przez statek, aż do momentu zdania tych odpadów [*i pozostałości ładunkowych*].
 - 1a. Jeżeli przeprowadzona inspekcja wykaże, że wody balastowe statku stanowią zagrożenie dla środowiska, zdrowia ludzkiego, zasobów lub mienia, właściwy dyrektor urzędu morskiego zakazuje zrzutu wód balastowych do czasu usunięcia zagrożenia.
2. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że statek opuścił port nie dopełniając ciężących na nim obowiązków w zakresie informowania oraz zdawania odpadów [*i pozostałości ładunkowych*], dyrektor właściwego urzędu morskiego niezwłocznie informuje o tym fakcie właściwe władze administracji morskiej w następnym porcie, do którego zawija statek.
3. Jeżeli dyrektor urzędu morskiego otrzyma informację, że do portu morskiego znajdującego się w terytorialnym zakresie jego działania zmierza statek, który opuścił inny port z naruszeniem przepisów w zakresie informowania oraz zdawania odpadów [*i pozostałości ładunkowych*] lub był eksploatowany z naruszeniem postanowień Konwencji BWM,

Objaśnienie oznaczeń: [*]* kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

zapewnia przeprowadzenie inspekcji tego statku przed udzieleniem pozwolenia na jego wyjście w morze.

Art. 36a.

Jeżeli armator statku, nie wykonując ciężących na nim z mocy prawa obowiązków lub łamiąc ustanowione prawem zakazy:

- 1) przewozi ładunki niebezpieczne lub zanieczyszczające, nie przekazując informacji, o których mowa w art. 10a,
- 2) dopuszcza do wykonywania przez osoby nieposiadające odpowiednich uprawnień, o których mowa w art. 13a, odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic elektrycznych oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic w celu zapewnienia ich regeneracji, recyklingu lub zniszczenia,
- 3) nie wypełnia obowiązku przekazywania w terminie rocznych sprawozdań, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, do wyspecjalizowanej jednostki,
- 4) nie podejmuje wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wszelkim wyciekom i emisjom substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz ich minimalizowania,
- 5) (uchylony),
- 6) użytkuje instalację lub urządzenie zawierające substancje kontrolowane w sposób niezapobiegający emisji substancji kontrolowanych do środowiska oraz nie przeprowadza sprawdzenia szczelności tych urządzeń,
- 7) stosuje lub stosuje ponownie na statku związki cynoorganiczne, które działają jak biocydy,
- 8) eksploatuje statek, na którego kadłubie występują związki cynoorganiczne,
- 9) eksploatuje statek, z którego emitowane są do powietrza:
 - a) substancje zubożające warstwę ozonową,
 - b) tlenki azotu,
 - c) fluorowane gazy cieplarniane,
- 10) (uchylony),

<11) nie informuje portu lub przystani morskiej o odpadach ze statków znajdujących się na statku zgodnie z art. 10 ust. 7>

- podlega karze pieniężnej do wysokości 50 000 SDR.

Art. 37.

Jeżeli kapitan lub inny członek załogi statku nie wykonując, ciążących na nim z mocy prawa, obowiązków:

- 1) nie dba o zdolność statku do żeglugi lub innej działalności na morzu w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza,
- 2) nie prowadzi w sposób zgodny z wymogami Konwencji MARPOL książki zapisów olejowych, ładunkowych, odpadów powstających na statku oraz zapisów o każdorazowym przejściu na zasilanie paliwem innym niż aktualnie używane,
- 2a) nie prowadzi zapisów balastowych w sposób zgodny z wymogami przepisu B-2 załącznika do Konwencji BWM,
- 3) nie zgłasza statku do przeglądu lub inspekcji, utrudnia bądź uniemożliwia przegląd lub inspekcję w zakresie przewidzianym w Konwencji MARPOL lub Konwencji BWM,
- 4) powoduje zanieczyszczenie środowiska morskiego,
- 5) nie przekazuje informacji o zauważonym zanieczyszczeniu albo informacji o wypadku zagrożenia zanieczyszczeniem lub zanieczyszczenia środowiska morskiego,
- 6) nie podejmuje koniecznych środków w celu zapobiegania zanieczyszczaniu, ograniczenia lub usunięcia zanieczyszczenia środowiska morskiego, będącego skutkiem wypadku,
- 7) nie przekazuje, na żądanie właściwych organów, informacji w przypadkach przewidzianych w art. 27,
- 8) narusza przepisy dotyczące zdawania odpadów do portowych urządzeń odbiorczych i nie informuje portu o odpadach ze statków znajdujących się na statku lub pozostałościach ładunkowych,
- 9) nie zgłasza organom inspekcyjnym zdarzeń wpływających poważnie na stan techniczny statku, jego urządzeń lub wyposażenia, powodujących zagrożenie dla środowiska morskiego,
- 10) narusza przepisy dotyczące spalania odpadów na statku,
- 11) nie wykonuje obowiązków w zakresie oznakowania, zakładania i prowadzenia karty urządzenia, sprawdzania szczelności, obsługi i naprawy urządzeń lub instalacji zawierających czynnik chłodniczy będący substancją kontrolowaną,
- 12) nie posiada na statku dokumentów dostawy paliwa żeglugowego znajdującego się w zbiornikach paliwowych statku lub posiadane dokumenty nie zawierają wszystkich wymaganych informacji zgodnie z konwencją MARPOL,

- 13) niezgodnie z konwencją MARPOL nie posiada na statku próbek paliwa żeglugowego znajdującego się w zbiornikach paliwowych statku lub próbki paliwa żeglugowego są niezaplombowane lub niepodpisane,
 - 14) nie posiada dokumentów, o których mowa w art. 13g ust. 4 pkt 2,
 - 15) nie posiada ważnego pozwolenia na przeprowadzanie testów metod redukcji emisji lub nie spełnia warunków, o których mowa w art. 13da ust. 1 i 2a,
 - 16) stosuje na statku metody redukcji emisji w sposób, który nie zapewnia redukcji emisji, o której mowa w art. 13c ust. 4,
 - 17) nie dokonuje, zgodnie z konwencją MARPOL, przejścia na paliwo wymagane na danym obszarze morskim w czasie, który zapewnia spełnienie wymogów dotyczących zawartości siarki w paliwie żeglugowym,
 - 18) odmawia organom inspekcyjnym pobrania próbek paliwa żeglugowego, o których mowa w art. 13g ust. 2 pkt 2,
 - 19) nie posiada na statku dokumentów, wymaganych zgodnie z Konwencją BWM,,
 - 20) nie stosuje procedur dotyczących postępowania z wodami balastowymi i osadami określonych w planie postępowania z wodami balastowymi,,
 - 21) użytkuje niesprawny system obróbki wód balastowych lub system, w którym dokonano zmian niezatwierdzonych przez administrację,,
 - 22) nie przekazuje kapitanowi portu informacji na temat aktualnej ilości wód balastowych na statku oraz przeprowadzonych operacji balastowych na statku
- podlega karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dwudziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. <,>
- <23) nie zdaje odpadów ze statków do portowych urzędzeń do odbioru odpadów ze statków zgodnie z art. 10 ust. 6.>**

USTAWA z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699)

Art. 3.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) bioodpadach - rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność;

- 2) gospodarowaniu odpadami - rozumie się przez to zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami;
- 3) gospodarce odpadami - rozumie się przez to wytwarzanie odpadów i gospodarowanie odpadami;
- 4) komunalnych osadach ściekowych - rozumie się przez to pochodzący z oczyszczalni ścieków osad z komór fermentacyjnych oraz innych instalacji służących do oczyszczania ścieków komunalnych oraz innych ścieków o składzie zbliżonym do składu ścieków komunalnych;
- 5) magazynowaniu odpadów - rozumie się przez to czasowe przechowywanie odpadów obejmujące:
 - a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę,
 - b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów,
 - c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów;
- 6) odpadach - rozumie się przez to każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany;
- 6a) odpadach budowlanych i rozbiórkowych - rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych;
- 7) odpadach komunalnych - rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych oraz odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter i skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, w szczególności niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane:
 - a) z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz

- b) ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych
- przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych, sieci kanalizacyjnej oraz z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane przetwarzaniu odpadów, ale przetwarzanie to nie zmieniło w sposób znaczący ich właściwości;
- 8) odpadach medycznych - rozumie się przez to odpady powstające w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych oraz prowadzeniem badań i doświadczeń naukowych w zakresie medycyny;
- 9) odpadach obojętnych - rozumie się przez to odpady, które nie ulegają istotnym przemianom fizycznym, chemicznym lub biologicznym; są nierozpuszczalne, nie wchodzi w reakcje fizyczne ani chemiczne, nie powodują zanieczyszczenia środowiska lub zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi, nie ulegają biodegradacji i nie wpływają niekorzystnie na materię, z którą się kontaktują; ogólna zawartość zanieczyszczeń w tych odpadach oraz zdolność do ich wymywania, a także negatywne oddziaływanie na środowisko odcieku są nieznaczne, a w szczególności nie stanowią zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych, wód podziemnych, gleby i ziemi;
- 10) odpadach ulegających biodegradacji - rozumie się przez to odpady, które ulegają rozkładowi tlenowemu lub beztlenowemu przy udziale mikroorganizmów;
- 11) odpadach weterynaryjnych - rozumie się przez to odpady powstające w związku z badaniem, leczeniem zwierząt lub świadczeniem usług weterynaryjnych, a także w związku z prowadzeniem badań naukowych i doświadczeń na zwierzętach;
- 12) (uchylony);
- 13) odpadach z wypadków - rozumie się przez to odpady powstające podczas prowadzenia akcji ratowniczej lub gaśniczej, z wyłączeniem:
- a) odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej, w rozumieniu art. 3 pkt 23 i 24 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269),

- b) odpadów powstałych w wyniku szkody w środowisku, o której mowa w art. 6 pkt 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r. poz. 2187);
- 13a) odpadach żywności - rozumie się przez to żywność w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.), która stała się odpadami;
- 14) odzysku - rozumie się przez to jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce;
- 15) odzysku energii - rozumie się przez to termiczne przekształcanie odpadów w celu odzyskania energii;
- 15a) odzysku materiałów - rozumie się przez to każdy odzysk inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały, które mogą zostać wykorzystane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii; odzysk materiałów obejmuje w szczególności przygotowanie do ponownego użycia, recykling i prace ziemne;
- 16) olejach odpadowych - rozumie się przez to wszelkie mineralne lub syntetyczne oleje smarowe lub przemysłowe, które przestały się nadawać do użytku, do jakiego były pierwotnie przeznaczone, w szczególności zużyte oleje z silników spalinowych i oleje przekładniowe, oleje smarowe, oleje turbinowe oraz oleje hydrauliczne;
- 17) PCB - rozumie się przez to polichlorowane bifenyle, polichlorowane trifenyle, monometylotetrachlorodifenylometan, monometylodichlorodifenylometan, monometylodibromodifenylometan oraz mieszaniny zawierające jakąkolwiek z tych substancji w ilości powyżej 0,005% wagowo łącznie;
- 18) ponownym użyciu - rozumie się przez to działanie polegające na wykorzystywaniu produktów lub części produktów niebędących odpadami ponownie do tego samego celu, do którego były przeznaczone;
- 19) posiadaczu odpadów - rozumie się przez to wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej

będące w posiadaniu odpadów; domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości;

- 20) pośredniku w obrocie odpadami - rozumie się przez to każdego, kto organizuje przetwarzanie odpadów w imieniu innych podmiotów, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie;
- 20a) prowadzącym zakład recyklingu statków - rozumie się przez to prowadzącego zakład recyklingu statków w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem 1257/2013";
- 20b) pracach ziemnych - rozumie się przez to każdy odzysk, w ramach którego odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wartości użytkowych lub przyrodniczych wyrobiskom i zapadliskom lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu; odpady wykorzystywane do prac ziemnych zastępują materiały niebędące odpadami, nadają się do wyżej wymienionych celów i ograniczają się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;
- 21) przetwarzaniu - rozumie się przez to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie;
- 22) przygotowaniu do ponownego użycia - rozumie się przez to odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania;
- 23) recyklingu - rozumie się przez to odzysk, w ramach którego odpady są ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach; obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego (recykling organiczny), ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do prac ziemnych;
- 23a) recyklingu statków - rozumie się przez to recykling statków w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 1257/2013;

- 24) selektywnym zbieraniu - rozumie się przez to zbieranie, w ramach którego dany strumień odpadów, w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania, obejmuje jedynie odpady charakteryzujące się takimi samymi właściwościami i takimi samymi cechami;
- 25) składowisku odpadów - rozumie się przez to obiekt budowlany przeznaczony do składowania odpadów;
- 26) spalarni odpadów - rozumie się przez to zakład lub jego część przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do powietrza, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów oraz instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych; jeżeli współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem tej instalacji nie jest wytwarzanie energii ani wytwarzanie produktów materialnych, tylko termiczne przekształcenie odpadów, wówczas instalacja ta uważana jest za spalarnię odpadów;
- 27) sprzedawcy odpadów - rozumie się przez to podmiot, który nabywa, a następnie zbywa odpady, we własnym imieniu, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie;
- 28) stosowaniu komunalnych osadów ściekowych - rozumie się przez to rozprowadzanie komunalnych osadów ściekowych na powierzchni ziemi lub wprowadzanie ich do gleby;
- 28a) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta - rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach, ponosili odpowiedzialność finansową albo odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;
- 29) termicznym przekształcaniu odpadów - rozumie się przez to:
- a) spalanie odpadów przez ich utlenianie,
 - b) inne niż wskazane w lit. a procesy termicznego przetwarzania odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas tych procesów są następnie spalane;

- 30) unieszkodliwianiu odpadów - rozumie się przez to proces niebędący odzyskiem, nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii;
- 31) współspalarni odpadów - rozumie się przez to zakład lub jego część, których głównym przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii lub produktów, w których wraz z paliwami są przekształcane termicznie odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwiania, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do atmosfery, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów, instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych;
- 32) wytwórcy odpadów - rozumie się przez to każdego, którego działalność lub bytowanie powoduje powstawanie odpadów (pierwotny wytwórca odpadów), oraz każdego, kto przeprowadza wstępną obróbkę, mieszanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów; wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątnięcia, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej; **<wytwórcą odpadów zdawanych do portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków w rozumieniu art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów (Dz. U. poz. ...) jest podmiot świadczący usługę odbioru odpadów w porcie lub przystani morskiej;>**
- 33) zapobieganiu powstawaniu odpadów - rozumie się przez to środki zastosowane w odniesieniu do produktu, materiału lub substancji, zanim staną się one odpadami, zmniejszające:
- a) ilość odpadów, w tym również przez ponowne użycie lub wydłużenie okresu dalszego używania produktu,
 - b) negatywne oddziaływanie wytworzonych odpadów na środowisko i zdrowie ludzi,
 - c) zawartość substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach;
- 34) zbieraniu odpadów - rozumie się przez to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do
-

- zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b.
2. Niewyczerpujący wykaz procesów odzysku określa załącznik nr 1 do ustawy.
 3. Niewyczerpujący wykaz procesów unieszkodliwiania określa załącznik nr 2 do ustawy.
 - 3a. Niewyczerpujący wykaz kategorii odpadów niepalnych określa załącznik nr 2a do ustawy.
 - 3b. Za odpady niepalne mogą zostać uznane także odpady należące do kategorii innych niż wymienione w załączniku nr 2a do ustawy, jeżeli nie mogą one brać udziału w procesie spalania (nie są zdolne do palenia się), a przez to nie mogą wpływać na rozwój pożaru oraz jego moc, w szczególności ze względu na sposób magazynowania lub składowania tych odpadów, ich skład chemiczny lub postać, niezależnie od przyjętych kodów odpadów zawartych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3.
 - 3c. Uznania odpadów, o których mowa w ust. 3b, za niepalne dokonuje się indywidualnie w każdym przypadku w odniesieniu do określonego stanu faktycznego. Przy dokonywaniu uznania odpadów za niepalne można na zasadzie dobrowolności, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869 i 2490), wykorzystać opinie rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych lub osób, o których mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy, a w przypadku braku takiej możliwości - instytutów badawczych lub ośrodków naukowych specjalizujących się w badaniach w zakresie palności.
 4. Odpady niebezpieczne oznaczają odpady wykazujące co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych. Właściwości powodujące, że odpady są odpadami niebezpiecznymi, oraz warunki uznania odpadów za niebezpieczne, z wyjątkiem warunków uznania odpadów za posiadające właściwości zakaźne, określają przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zastępującego załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 89, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem (UE) nr 1357/2014", oraz rozporządzenia Rady (UE) 2017/997 z dnia 8 czerwca 2017 r. zmieniającego załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w odniesieniu do niebezpiecznej właściwości HP 14 "Ekotoksyczne" (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem (UE) 2017/997".
 - 4a. Odpadami innymi niż niebezpieczne są odpady inne niż określone w ust. 4.
-

5. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki uznania odpadów za posiadające właściwości zakaźne oraz sposób ustalania tych właściwości, kierując się wymaganiami ochrony środowiska oraz zagrożeniami dla życia lub zdrowia ludzi.